

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. pozwem z dnia 29 listopada 2019 r. (data stempla operatora pocztowego) wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) w W. kwoty 1000,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 listopada 2019 r. do dnia zapłaty, kwoty 145,18 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 listopada 2019 r. do dnia zapłaty, kwoty 455,10 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 maja 2019 r. oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany Towarzystwo (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości; wniósł ponadto o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pismem procesowym z dnia 18 grudnia 2020 r. powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. rozszerzył powództwo o kwotę 1010,58 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 grudnia 2020 r. do dnia zapłaty, podtrzymując żądanie w zakresie kosztów procesu.

Pozwany Towarzystwo (...) w W. w odpowiedzi na rozszerzenie powództwa wskazał, że - stosownie do art. 505⁴ § 1 kpc - zmiana powództwa w sprawie rozpoznawanej w postępowaniu uproszczonym jest niedopuszczalna.

Wskazać należy, że - wbrew przekonaniu pozwanego Towarzystwo (...) w W. - sprawa rozpoznawana była w postępowaniu zwykłym. Zgodzić należy się z twierdzeniem pozwanego o niedopuszczalności zmiany powództwa w sprawie rozpoznawanej w postępowaniu uproszczonym. Niniejsza jednak sprawa została zarządzeniem z dnia 2 grudnia 2019 r. skierowana do rozpoznania w postępowaniu zwykłym w trybie art. 505¹ § 3 kpc, a zatem z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym (zarządzenie k. 1).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 października 2017 r. doszło w C. do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki M. (...) nr rej. (...), stanowiący własność M. B.. Do uszkodzenia pojazdu doszło wskutek najechania pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), kierowanego przez D. K. na poprzedzający go pojazd uszkodzonej. Samochód sprawcy kolizji objęty był w dacie zdarzenia drogowego ochroną ubezpieczeniową w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przez Towarzystwo (...)" w W. (bezsporne).

Na podstawie decyzji z dnia 20 października 2017 r. została przyznana oraz wypłacona M. B. tytułem odszkodowania kwota 1821,43 zł (bezsporne).

W dniu 1 kwietnia 2019 r. pomiędzy M. B. a (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. doszło do zawarcia umowy cesji praw, na mocy której M. B. w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 2 października 2017 r. w pojeździe nr rej. (...) likwidowaną przez zakład ubezpieczeń nr szkody (...), przeniosła wszelkie przysługujące jej wierzytelności o zapłatę odszkodowania z tytułu tej szkody na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. (umowa przelewu wierzytelności k. 14 - 21).

Koszt naprawy pojazdu, przy uwzględnieniu zakresu jego uszkodzeń związanych ze zdarzeniem drogowym z dnia 2 października 2017 r., przy przyjęciu stawki roboczogodzinowej 100 zł/rhb dla prac mechanicznych i blacharskich oraz 110 zł/rhb dla prac lakierniczych specjalistycznych warsztatów naprawczych z terenu C., nie posiadających autoryzacji producenta pojazdu, przy zastosowaniu do naprawy pojazdu wyłącznie części oryginalnych producenta pojazdu w cenach części zamiennych z baz danych A. według stanu na październik 2017 r., zgodnie z technologią producenta, wynosi 3657,06 zł, w tym podatek VAT. Zastosowanie do naprawy pojazdu oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu w pełni pozwoliłoby przywrócić stan techniczny pojazdu do stanu sprzed 2 października 2017 r. Taki sposób naprawy określa konieczne i uzasadnione ekonomicznie koszty naprawy pojazdu uszkodzonego pozostające w bezpośrednim związku przyczynowo - skutkowym z okolicznościami zdarzenia drogowego. Koszt

naprawy pojazdu, przy uwzględnieniu zakresu jego uszkodzeń związanych ze zdarzeniem drogowym z dnia 2 października 2017 r., przy przyjęciu stawki roboczogodzinowej 100 zł/rbh dla prac mechanicznych i blacharskich oraz 110 zł/rhb dla prac lakierniczych specjalistycznych warsztatów naprawczych z terenu C., nie posiadających autoryzacji producenta pojazdu, przy zastosowaniu do naprawy pojazdu zamienników części oryginalnych producenta pojazdu o możliwie najwyższej jakości ich wykonania, w cenach części zamiennych z baz danych A. według stanu na październik 2017 r., zgodnie z technologią producenta, wynosi 2719,90 zł, w tym podatek VAT. Użycie wskazanych zamienników dotyczy nakładki zderzaka lewego, przy uwzględnieniu w obu wariantach - zastosowanego przez zakład ubezpieczeń potrącenia z cen materiałów lakierniczych w wysokości 25 % w związku ze stwierdzonymi podczas oględzin przez rzeczoznawcę zakładu ubezpieczeń śladami zarysowań (opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw mgr inż. Z. K. k. 126 - 149).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. zwrócił się do A. L. C. o wykonanie ekspertyzy technicznej, celem wyceny kosztów naprawy samochodu osobowego marki M. (...) nr rej. (...). W ekspertyzie koszt naprawy pojazdu ustalono na kwotę 3849,69 zł, w tym podatek VAT. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. zapłacił wynagrodzenie za wykonanie tej ekspertyzy w wysokości 455,10 zł (ekspertyza k. 41 - 46, faktura k. 48).

Pismem z dnia 1 kwietnia 2019 r. M. B. zawiadomiła Towarzystwo (...) w W. o zawartej umowie cesji. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. pismem z dnia 24 kwietnia 2019 r. wezwał zakład ubezpieczeń od zwrotu kosztów ekspertyzy w kwocie 455,10 zł. Zakład ubezpieczeń pismem z dnia 30 kwietnia 2019 r. odmówił zwrotu tych kosztów, wskazując, że akta szkody nie zawierają przedmiotowego kosztorysu (zawiadomienie k. 90, wezwanie k. 91, odmowa zwrotu kosztów k. 90 v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dowodów, a w szczególności akt szkody (k. 81 - 121), umowy przelewu wierzytelności (k. 14 - 21), ekspertyzy A. L. C. (k. 41 - 46), faktury (k. 48), jak również opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw mgr inż. Z. K. (k. 126 - 149). Okoliczności związane z zakresem uszkodzeń w pojeździe M. B., odpowiedzialność Towarzystwa (...) w W. za szkody powstałe w jej pojeździe, a będące wynikiem kolizji z dnia 2 października 2017 r. oraz wysokość uznanej i wypłaconej kwoty odszkodowania nie były sporne. Wynikają wprost z akt szkody i niespornych twierdzeń stron. Bezsportna również jest kwestia następstwa prawnego powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

Wysokość kosztów naprawy uszkodzeń samochodu osobowego marki M. (...) nr rej. (...), stanowiącego własność M. B., będących skutkiem zdarzenia drogowego z dnia 2 października 2017 r., Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw mgr inż. Z. K.. Biegły wyczerpująco wyjaśnił wnioski opinii, w której koszty naprawy pojazdu ustalił wariantowo przy uwzględnieniu ceny dostępnych części oryginalnych z logo producenta oraz zamienników tych części najwyższej jakości. Sąd uwzględnił ponadto, że naprawa samochodu, uwzględniająca wyłącznie zastosowanie części oryginalnych z logo producenta pojazdu pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed dnia 2 października 2017 r. W ocenie Sądu, opinia ta jest logiczna, spójna i opracowana w sposób fachowy. W związku z tym, Sąd przyjął ustalenia dokonane w tej opinii za własne.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. zasługuje na uwzględnienie co do zasady, jak również co do wysokości należności głównej.

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. dochodzi swego roszczenia na zasadach ogólnych, wynikających z art. 361 - 363 kc. Szkada objęta odpowiedzialnością ubezpieczyciela podlega bowiem naprawieniu właśnie według tych ogólnych zasad. Wynika to z treści art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie zaś z art. 36 ust. 1 cyt. ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca

w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Z powyższego wynika, że dla oceny roszczeń odszkodowawczych powoda z tytułu uszkodzenia jego pojazdu, należało określić - według ogólnych zasad prawa cywilnego - do jakich świadczeń byłby zobowiązany posiadacz lub kierowca samochodu, z którego winy nastąpiła kolizja. W niniejszej sprawie, z uwagi na fakt, że odpowiedzialność kierowcy samochodu marki V. (...) nr rej. (...) nie była kwestionowana, należało rozstrzygnąć jedynie zakres odpowiedzialności pozwanego, w ramach swej odpowiedzialności gwarancyjnej wynikającej z umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody.

W myśl art. 363 § 1 kc, naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego: bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W ramach postępowania prowadzonego przez pozwanego w zakresie likwidacji szkody, ustalił on, że ogólna wartość odszkodowania wynieść powinna 1821,43 zł brutto. Taką też kwotę wypłacono M. B.. Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. jako następca prawny poszkodowanej M. B., nie zgadzał się z ustaloną w ten sposób wysokością odszkodowania. Wnosił, aby skalkulowanie odszkodowania nastąpiło poprzez ustalenie wartości kosztów naprawy samochodu, tak aby przywrócić jego stan sprzed zdarzenia drogowego z dnia 2 października 2017 r. przy użyciu części oryginalnych z logo producenta zgodnie z technologią producenta.

Zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem, szkodą jest uszczerbek, jakiego doznała określona osoba w swych dobrach lub interesach. W efekcie owo naprawienie szkody ma zmierzać do odwrócenia w dobrach poszkodowanego skutków zdarzenia wyrządzającego mu szkodę i przywrócenia - w znaczeniu prawnym - stanu, jaki by istniał gdyby owo zdarzenie nie nastąpiło (por. Kodeks Cywilny Tom I „Komentarz do artykułów 1 – 534” pod redakcją prof. E. Gniewka C.H. BECK Warszawa 2004, str. 838). Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy, trzeba opowiedzieć się za takim sposobem ustalenia odszkodowania, które zapewni poszkodowanemu uzyskanie świadczenia umożliwiającego przywrócenie uszkodzonego samochodu do stanu sprzed wypadku. Dopiero wówczas dojdzie do pełnego odwrócenia skutków kolizji, za którą odpowiada ubezpieczyciel w ramach swej odpowiedzialności gwarancyjnej.

Skoro szkoda w tym wypadku polegała na uszkodzeniach samochodu, awarii pewnych elementów, to siłą rzeczy naprawienie szkody musi doprowadzić do usunięcia tych uszkodzeń i naprawienia lub wymiany zepsutych elementów i urządzeń. Biegły powołany w niniejszej sprawie dokonał wyliczenia wartości szkody w dwóch wariantach: przy użyciu wyłącznie części oryginalnych oraz przy użyciu zamienników części oryginalnych najwyższej jakości. Uwzględniając wartości elementów oryginalnych oraz koszt ich wymiany, a także odliczenie potrącenia z cen materiałów lakierniczych w wysokości 25 %, przyjętego przez zakład ubezpieczeń i nie kwestionowanego przez poszkodowaną M. B. i jej następcę prawnego, a powoda w sprawie niniejszej, biegły wyliczył wartość naprawy samochodu marki M. (...) nr rej. (...) na kwotę 3657,06 zł, przy czym w kwocie tej mieści się też wartość podatku VAT 23%. W wariantcie drugim przy użyciu do naprawy zamienników części oryginalnych najwyższej jakości koszt naprawy pojazdu wynosi 2719,90 zł, w tym VAT.

Jednocześnie podkreślić należy, iż Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie III CZP 80/11, wskazał, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli natomiast ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi. Sąd Najwyższy opowiedział się więc - co należy w pełni zaaprobować - że ubezpieczyciel musi uwzględnić koszty nowych części, montowanych w sytuacji naprawy samochodu, który uległ zniszczeniu wskutek wypadku lub kolizji. Zaprezentowane stanowisko, które podzielane jest przez sąd orzekający w niniejszej sprawie, pozwala w pełni zaakceptować opinię biegłego mgr inż. Z. K. i według jego wyliczeń przyjąć koszt naprawy samochodu z uwzględnieniem, że decydujące znaczenie dla ustalenia kosztów naprawy samochodu ma ustalenie, że naprawa samochodu ma polegać na przywróceniu go do stanu sprzed zdarzenia drogowego w dniu 2 października (...). Okoliczność ta, jak wskazano powyżej, uzasadnia

zastosowanie podczas naprawy części oryginalnych z logo producenta pojazdu tj. przyjęcie wariantu pierwszego opinii. Jak podkreślił biegły sądowy tylko użycie takich części przywróci uszkodzony pojazd do stanu sprzed szkody.

Tym samym wysokość odszkodowania należnego z tytułu szkody w pojeździe marki M. (...) nr rej. (...) powinna wynieść kwotę 3657,06 zł. Wysokość odszkodowania należy pomniejszyć o wartość już wypłaconego przez zakład ubezpieczeń tj. o kwotę 1821,43 zł. Dodatkowa odpowiedzialność pozwanego zakładu ubezpieczeń za szkodę, jaką poniosła M. B. (jego następca prawny) w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 2 października 2017 r., powinna więc wynieść 1835,63 zł z tytułu uzupełnienia kosztów naprawy uszkodzeń samochodu marki M. (...), która odpowiada wysokości dochodzonego przez powoda roszczenia.

Z tych względów Sąd zasądził od pozwanego zakładu ubezpieczeń na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 1835,63 zł tytułem należności głównej.

Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 1835,63 zł tytułem odszkodowania, Sąd zasądził:

- od kwoty 1000,00 zł od dnia 17 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 835,63 zł od dnia 2 lutego 2021 r. do dnia zapłaty.

Sąd, zarówno od pierwotnie dochodzonej kwoty odszkodowania, jak i od kwoty dochodzonej po rozszerzeniu powództwa, zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia doręczenia pozwanemu zakładowi ubezpieczeń odpisu pozwu oraz pisma procesowego rozszerzającego powództwo o kwotę 835,63 zł tytułem należności głównej, od odpowiednio: dnia 17 stycznia 2020 r. tj. od dnia doręczenia pozwanemu zakładowi ubezpieczeń odpisu pozwu oraz od dnia 2 lutego 2021 r. tj. od dnia doręczenia pozwanemu pisma z rozszerzeniem powództwa. Wskazać należy, że przed wytoczeniem powództwa powód, ani jego poprzedniczka prawna nie składali odwołania od decyzji przyznającej odszkodowanie w zaniżonej wysokości, a zatem zakład ubezpieczeń nie dysponował wiedzą o roszczeniach poszkodowanej M. B. lub powoda w tym zakresie. Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. zawiadomił pozwanego zakładu ubezpieczeń i cesji praw, jednakże nie zgłosił do zakładu ubezpieczeń żadnych roszczeń z tego tytułu na etapie postępowania likwidacyjnego, za wyjątkiem roszczenia o zwrot kosztów ekspertyzy. W ocenie Sądu, roszczenie o zapłatę odsetek ustawowych uznać należy zatem za usprawiedliwione od tych dat z uwagi na fakt, że opinia biegłego sądowego sporządzona na użytek tej sprawy w całości potwierdziła roszczenia powoda, wskazując, że przyznane pierwotnie odszkodowanie było znacznie zaniżone.

Z tych względów Sąd częściowo oddalił powództwo w zakresie żądania odsetek ustawowych za opóźnienie tj. za okres poprzedzający doręczenie pozwanemu odpisu pozwu oraz pisma zawierającego rozszerzenie powództwa.

Jednocześnie Sąd zasądził po pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 455,10 zł, również z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu tj. od dnia 17 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty.

Jak wskazano powyżej, kwota 455,10 zł stanowi należność zapłaconą przez powoda na rzecz A. L. C. z tytułu wykonania ekspertyzy technicznej, której celem była wycena kosztów naprawy samochodu osobowego marki M. (...) nr rej. (...). Wskazana ekspertyza potwierdziła roszczenia powoda. Zakład ubezpieczeń wezwany przez powoda pismem z dnia 30 kwietnia 2019 r. do zapłaty tej należności, odmówił zwrotu tych kosztów, wskazując, że akta szkody nie zawierają przedmiotowego kosztorysu. Podkreślić należy, że roszczenie w tym zakresie ma - w ocenie Sądu - charakter pomocniczy, uzupełniający, akcesoryjny, związany z roszczeniem głównym. Żądanie zapłaty tylko tych kosztów wiąże się ściśle z żądaniem zapłaty odszkodowania.

Zgodnie bowiem z powszechnie przyjętym stanowiskiem judykatury i opinią doktryny, odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów winno obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie III CZP 24/04. W niniejszej sprawie

powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wystąpił o ekspertyzę, mając na uwadze zaniżenie wysokości odszkodowania przez pozwanego. Ostatecznie ekspertyza miała istotne znaczenie dla powoda w kontekście domagania się wyższego odszkodowania, jednakże brak było podstaw do uwzględnienia żądania zwrotu tych kosztów na etapie postępowania likwidacyjnego przez zakładem ubezpieczeń. Powód nie wykazał wówczas celu dla którego ekspertyza została wykonana i nie przedstawił jej wyników zakładowi ubezpieczeń.

W pkt III wyroku, Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu stosownie do art. 100 kpc, zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu, stosunkowo je rozdzielając. Sąd obciążył więc pozwany zakład ubezpieczeń kosztami procesu w całości, mając na uwadze, że powództwo zostało oddalone jedynie w części odsetek ustawowych za opóźnienie.

Sąd zasądził zatem od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 1857,00 zł. Na kwotę tę złożyły się: - 200,00 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, - 917,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w tym kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz - 740,00 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego sądowego orzeczonych prawomocnym postanowieniem z dnia 28 września 2020 r.

W punkcie IV i V Sąd zwrot stronom niewykorzystane części zaliczek w kwocie po 60,00 zł (art. 84 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).